giác rằng tại nơi-chốn đó không còn có sự sợ-hãi gì cả, và không còn nhọc-nhằn âu-lo về cuộc sống. Một Thiên-Đàng như thế có lẻ thực-tế và gần-gủi với chúng ta hơn, chúng ta càng dễ-dàng tiếp nhận và hôi-nhập hơn. Ở đấy, không có thú dữ mà chỉ có những con thú hiền-lành, đâu đâu cũng thể-hiện sự bình-an đích-thực. Cảnh và vật như vậy, thì con người sẽ được hạnh-phúc tuyệt-vời biết bao! Đương-nhiên, ở đó sẽ không có sự khổ-đau hay than-khóc như trần-thế nữa. Thật là một cảnh thái-bình ở nơi *''Đất Thánh''* mà chúng ta có thể hiểu được. Phải chăng đây là một Thiên-Đàng mà chúng ta mong-đợi.

Còn một Thiên-Đàng nữa, *''Thiên-Đàng ở trong lòng người''*, mới nghe, nhiều người trong chúng ta tưởng rằng sẽ dễ-dàng đạt được, nhưng muốn đạt được, chúng ta phải thực-dụng bài học mà Đức Chuía Jêsus đã phán-dạy: *''Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết mình làm điều gì''*(Luca 23:34) .

Cuộc đời của Đức Chúa Jêsus là một cuộc đời có toàn nhọc-nhằn, bất-công, chịu-đựng sĩ-nhục, nhưng tình-yêu của Ngài quá lớn-lao, và mục-đích của Ngài làm trọn trách-nhiệm của Đức Chúa Cha giao-phó, cho nên đời sống của Ngài là đời sống bình-an, dẫu khi Ngài gánh-vác sự khổ-hình cùng-tận trên thập-giá, Ngài vẫn tỏa ra sự sáng của bao-dung tha-thứ. Liệu chúng ta có thể đạt được sự an-bình như Chúa để có thể thấy *''Thiên-Đàng ở trong lòng''* chăng?

Đời sống hằng ngày, con người đối-diện với biết bao nhiêu điều trước mắt, như ăn mặc, tiền-bạc, việc làm, sức-khỏe, con cái và gia-đình. Ngoài ra còn có những tai-nạn trong thiên-nhiên như động-đất, bão-lụt, sóng-thần, bệnh-tật, khô-hạn mất mùa. Và những biến-cố chiến-tranh, thù-hận chém.-giết lẫn nhau do con người tạo ra hằng ngày. Đó là chưa kể các việc khác có tánh-cách tiêu-cực xảy ra trong gia-đình và ngoài xã-hội ... làm cho chúng ta phải bực-bội, tức-giận và chán-nản, làm sao chúng ta có thể thể-hiện được một cuộc sống *''Ở Đất Như Ở Trời''*.

Chỉ có một cách duy-nhất, là chúng ta phải giữ-vững đức-tin và niềm hy-vọng trong Đức Chúa Jêsus Cứu-Thế, cho đến khi biết được Thiên-Đàng ra sao. Đức Chúa Jêsus phán: *''Ta đã bảo cho các ngươi những điều đó, hầu cho các ngươi có lòng bình-yên trong Ta, các ngươi sẽ gặp hoạn-nạn, nhưng hãy an-tâm! Ta đã thắng thế-gian rồi.''*(Giăng 16:33) Amen.

TUỔI GIÀ THỜI-ĐẠI

Khuyết-danh

Tuổi càng già, ta càng nên giản-dị,
Không cao lương, mỹ vị lắm mỡ, bơ,
Không đòi này, đòi khác, gọi rồi chờ,
Một chén cơm, dĩa muối vừng cũng đủ!

Đêm bảy tiếng, phải trọng tôn giấc ngủ,
Ngày ba lần chén bát đụng trên mâm,
Nước bốn ly ta uống rất ân cần,
Không bia rượu, nhưng cần nhiều hoa quả!

Nếu nợ nần thì ta lo mà trả,
Không buồn phiền, không khuấy nhiễu một ai,
Sức khỏe ta nhờ luyện tập dẽo dai,
Bỏ hút thuốc để phổi tim thật tốt!

Chớ ngồi nhà như đang bị nhốt...
Rủ vợ, chồng đi bộ ở ven đường,
Ngày nữa giờ, đi hơi lẹ, bớt vương,
Chứng tiểu đường, máu cao, xương rỗng sốp...

Mặc giản dị, vệ sinh là chỉ cốt,
Đủ ấm thân khi gió lạnh Đông về,
Nhiều bạn hiền là hạnh phúc tràn trề,
Chuyện với bạn cũng làm tăng tuổi thọ!

Tuổi cao rồi không cần chơi gác họ,
Nhưng rộng tay làm bác ái giúp người...
Đồng tiền ta, ta biết giúp cho đời,
Là bó hoa muôn màu khi tạ thế!

Bỏ tính xấu ghét ghen vì nó tệ,
Người hơn ta, ta ưu-ái mừng cho,
Đố kỵ, ganh tài chẳng có hay ho,
Không chứng tỏ một tấm lòng quảng đại!

Mắt, tai yếu và khí lực giảm mãi...
Đừng buồn chi vì Tạo Hoá sinh ra,
Hễ hữu hình là hữu hoại, gần... xa
Ta biết thế không bao giờ buồn tủi!

Nếu con cái chăm lo, hằng lầm lũi,
Học thành nghề để kiếm sống, mưu sinh,
Ấy là ta yên chí mọi sự tình,
Có nhắm mắt vẫn an lòng, sung sướng!